

Kuidas õe-vennaga läbi saada

„Sallige üksteist ja andke üksteisele heldelt andeks, kui kellelgi on põhjust kaebuseks teise vastu.” (Koloslastele 3:13.)

On oluline õppida konflikte lahendama ja perekond on hea koht, kus sellega algust teha. Kasuta alltoodud küsimusi, et õe või vennaga tekkinud konflikt tuvastada, seda analüüsida ja see lahendada.

TUVASTA PROBLEEM

Millise õe-vennaga on sul kõige raskem läbi saada?

Mis ajab teid kõige enam tülli?

Kuidas tüli tavaliselt areneb?

Mu õde (vend) ... (kirjelda tegevust)

mistõttu ma ... (kirjelda oma reaktsiooni)

mis viib selleni, et ... (kirjelda tagajärge)

ANALÜÜSI PROBLEEMI

PIIBEL ÜTLEB:

„Ärge pidage silmas üksnes enda, vaid ka teiste kasu.” (Filiplastele 2:4.) Seega püüa näha konflikti oma venna või õe silmade läbi.

Millele võib sinu õde või vend tüli ajal mõelda?

Kui sinu õde või vend räägiks juhtunust oma versiooni, siis mida ta ütleks *sinu* osa kohta selles tülis?

Milles su õel või vennal õigus on?

LAHENDA PROBLEEM

Kas oleks võimalik asja arutada või kokkuleppele jõuda? Kui jah, siis mida sa välja pakuksid?

Mida saaksid *sina* järgmisel korral teisiti teha, et lahk-
arvamus ei paisuks tuliseks sõnavahetuseks?

Millistest alltoodud põhimõtetest võiksid järgmisel korral sarnases olukorras juhinduda?

PIIBLI PÕHIMÕTTEID

- ☐ „Armastage üksteist kogu südamest.” (1. Peetruse 1:22)
- ☐ „Teie mõistlikkus olgu kõigile ilmne.” (Filiplastele 4:5)
- ☐ „Ära saa kergesti pahaseks, sest pahameel on rumaluse märk.” (Koguja 7:9, allmärkus)
- ☐ „Tuli alustamine on kui paisu tagant vee vallapäästmine. Lahku enne, kui puhkeb riid.” (Õpetussõnad 17:14)
- ☐ „Puude puudusel kustub tuli ja laimajata vaibub riid.” (Õpetussõnad 26:20)
- ☐ „Miks sa näed pindu oma venna silmas, aga palki enda silmas ei pane tähele?” (Matteuse 7:3)

Pane kirja üks asi, mida sa oma õe või venna juures hindad või imetled.

MIDA SINA TEEKSID?

PIIBEL ÜTLEB:

„Mõtlematud sõnad
on kui mõõgatorked,
aga tarkade keel
tervendab.”
(Õpetussõnad 12:18)

„Kui isa oli pikka aega haiglas, oli mul keeruline teda vaatama minna, kuna ma ei osanud autot juhtida. Ütlesin vennale, et soovin juhiluba teha, kuid tema kostis, et tal pole aega mind sõitma õpetada. Isegi kui selgitasin, miks mul juhiluba vaja on, eiras ta mind ega pööranud mu probleemile tähelepanu. Sain maruvihaseks ja ütlesin talle, et ta ei hooli sellest, et ma ei saa isa vaatama minna, ja et ta ei mõtle kunagi sellele, kuidas mina end tunnen. See viis ta endast väga välja. Karjusime üksteise peale ja süüdistasime teineteist hoolimatuses.”
(Karina)

Kuidas oleksid *sina* Karina asemel selle olukorra lahendanud?

MIDA TEGI KARINA: „Järgmisel hommikul rääkisime vennaga rahulikult. Ta vabandas, et oli nii pahaseks saanud, ja rääkis mulle oma muredest. Mul polnud aimugi, millise surve all ta on. Kui ta oli mulle avameelselt oma tunnetest rääkinud, palusin vabandust, et olin püüdnud talle lisakohustust peale panna. Kuigi mul olid olnud head kavatsused, polnud see õige aeg seda teemat üles võtta.”

